

Культура спілкування та функції спілкування

Виконав студент групи КН200026 Земов Сергій.

Спілкування

Що ж таке спілкування? Спілкування - це передача інформації у будь-якій формі від однієї особи до іншої безпосередньо або за допомогою засобів зв'язку.

Поняття культури спілкування

Культура спілкування - сукупність форм щоденної поведінки людини (у побуті, у спілкуванні з іншими людьми), у яких знаходять зовнішнє вираження моральні та естетичні норми такої поведінки.

Правила для мовця

Основні правила спілкування для мовця :

- Доброзичливе ставлення до співрозмовника, повага до адресата.
- Необхідно виявляти доречну у певній ситуації ввічливість (враховувати вік, службовий чи суспільний статус тощо). Треба знімати надмірну категоричність.
- Мовцеві не рекомендується ставити в центр уваги своє «я», нав'язувати свої думки й оцінку подій.
- Необхідним для мовця є відокремлення власного «я» слухача у центр уваги.
- Мовцеві треба вміти вибирати тему для розмови, доречну в кожній ситуації, яка є цікавою, зрозумілою партнерам.
- Мовець повинен стежити за логікою розгортання тексту, за тим, щоб висновки не заперечували задуму бесіди.
- Мовець повинен пам'ятати, що межа смислового сприйняття і концентрації уваги у слухача — обмежені.
- Мовцеві необхідно постійно відбирати мовні засоби відповідно до вибраної тональності тексту, орієнтуючись не тільки на адресата, але й на ситуацію спілкування загалом, на офіційність або неофіційність ситуації.
- Мовець повинен пам'ятати, що в усному контактному безпосередньому спілкуванні слухач не тільки чує, але й бачить його, отже, сприймає жести, міміку, пози, загальну манеру триматися при розмові й культуру поведінки. культура спілкування -це частина культури

Правила для слухача

Для слухача також існують правила культури спілкування.

Їх можна сформулювати так :

- Необхідно перервати всі справи й уважно вислухати мовця.
- Слухаючи, необхідно доброзичливо, з повагою і терпляче ставитися до мовця, бути тактовним.
- Намагатися не перебивати мовця, не вставляти недоречних зауважень, не переводити власне слухання у говоріння.
- Слухаючи, треба перевести в центр уваги мовця та його інтереси.
- Необхідно вміти вчасно оцінити мовлення співрозмовника, погодитися чи не погодитися з ним, відповісти на питання.

Функції спілкування

У функціях спілкування розрізняють три основні :

- 1) Інформаційно-комунікативна.
- 2) Регуляційно-комунікативна.
- 3) Афективно-комунікативна.

Інформаційно-комунікативна

Інформаційно-комунікативна функція охоплює процеси формування, передання та прийому інформації. Реалізація цієї функції має кілька рівнів. На першому здійснюється вирівнювання розбіжностей у вихідній інформованості людей, що вступають у психологічний контакт. Другий рівень - передання інформації та прийняття рішень. На цьому рівні спілкування реалізує цілі інформування, навчання та ін. Третій рівень пов'язаний із прагненням людини зрозуміти інших. Спілкування тут спрямоване на формування оцінок досягнутих результатів (узгодження - неузгодження, порівняння поглядів тощо).

Регуляційно-комунікативна

Регуляційно-комунікативна функція полягає в регуляції поведінки. Завдяки спілкуванню людина здійснює регуляцію не тільки власної поведінки, а й поведінки інших людей, і реагує на їх дії. Відбувається процес взаємного налагодження дій. Тут виявляються феномени, властиві спільній діяльності, зокрема сумісність людей, їх спрацьованість, здійснюються взаємна стимуляція і корекція поведінки. Регуляційно-комунікативну функцію виконують такі феномени, як імітація, навіювання та ін.

Афективно-комунікативна

Афективно-комунікативна функція характеризує емоційну сферу людини. Спілкування впливає на емоційні стани людини. В емоційній сфері виявляється ставлення людини до навколишнього середовища, в тому числі й соціального. Однією з особливостей спілкування є формування міжособистісних стосунків.

Інші класифікації функцій мови

Залежно від мети спілкування, Л.А. Карпенко визначає такі функції спілкування та їх мету:

- ◆ контактна — встановлення контакту як стану готовності до передачі та прийняття інформації і підтримання взаємозв'язку у формі постійної взаємоорієнтованості;
- ◆ інформаційна — обмін інформацією, думками, рішеннями;
- ◆ спонукальна — стимулювання партнера по спілкуванню;
- ◆ координаційна — взаємна орієнтація і погодження дій при організації взаємодіяльності;
- ◆ розуміння — не лише адекватне сприйняття і розуміння змісту повідомлення, але й розуміння партнерами один одного (намірів, емоційних станів тощо);
- ◆ амотивна — збудження у партнера необхідних емоційних станів ("обмін емоціями") чи зміна своїх під впливом партнера;
- ◆ встановлення і фіксація свого місця в системі рольових, статусних, ділових зв'язків соціуму, в якому необхідно діяти індивіду;
- ◆ вплив — зміна стану, поведінки, особистісно-образних формувань (намірів, установок, рішень, потреб, дії тощо).

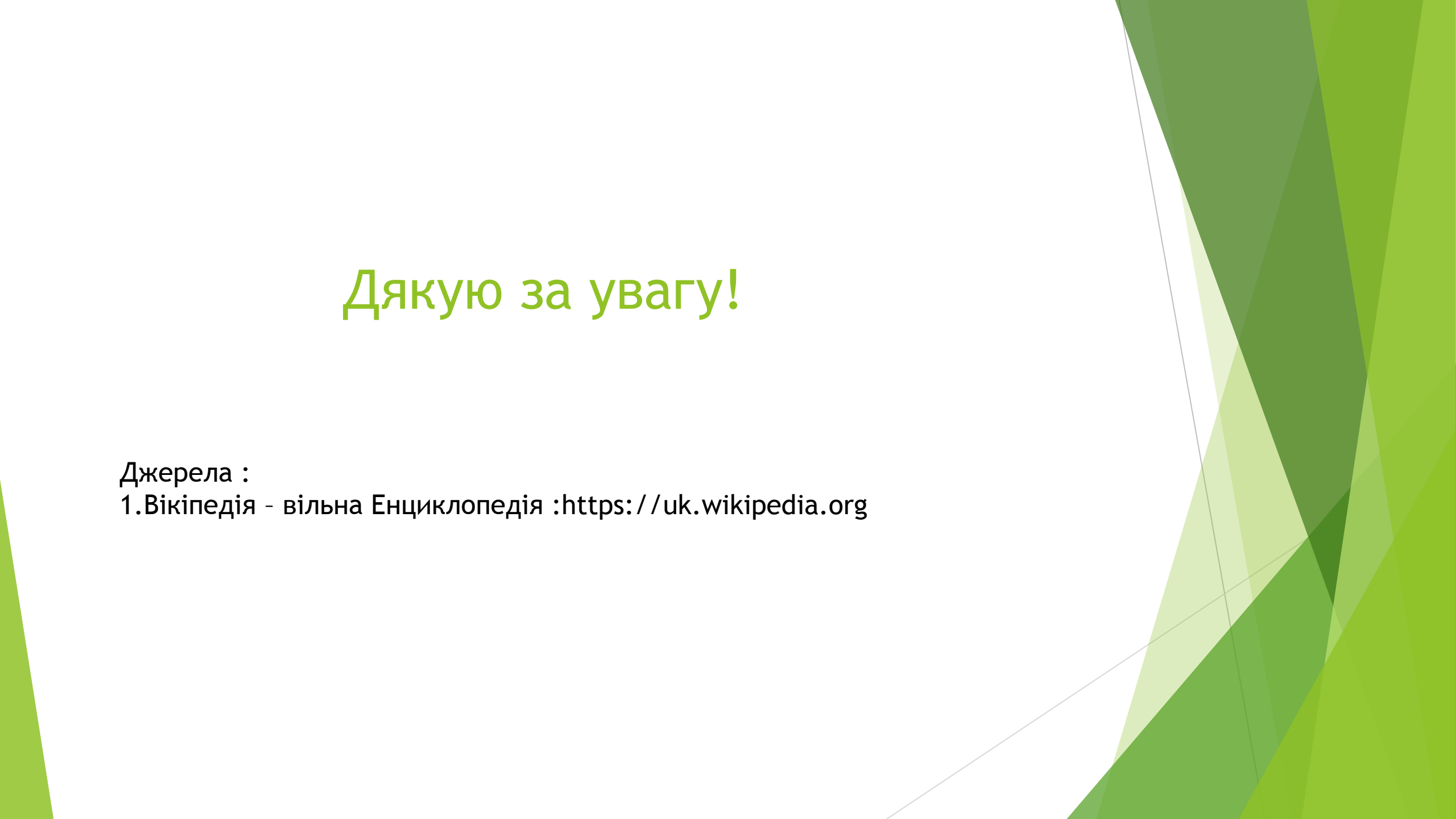
Різновидом рольового спілкування є управлінське спілкування, тобто спілкування між співрозмовниками, які займають різні позиції в соціальній чи управлінській ієрархії.

А. А. Урбанович визначає такі основні функції управлінського спілкування:

- видача розпорядчої інформації (розпорядження, накази, рекомендації, поради тощо);
- отримання зворотної (контрольної) інформації про хід і результати реалізації розпорядчої інформації;
- видача оціночної інформації про результати реалізації завдання.

Підсумки

Не зважаючи на різне трактування поняття функцій мови, вона є засобом комунікації між людьми. Вона має певні норми, яких слід дотримуватись. Ці норми регулює культура мовлення.

The background of the slide features abstract, overlapping green geometric shapes, primarily triangles and polygons, in various shades of green, creating a modern and dynamic visual effect.

Дякую за увагу!

Джерела :

1. Вікіпедія - вільна Енциклопедія : <https://uk.wikipedia.org>